

عنوان مقاله:

تحلیل غزل ماکسیمال با تکیه بر غزل بند « وقت لیلی» آرش آذریچک

محل انتشار:

اولین کنفرانس روانشناسی، علوم تربیتی، علوم اجتماعی و علوم انسانی (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسنده:

ناهید صیدی - دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت رسانه دانشگاه پیام نور تهران غرب

خلاصه مقاله:

غزل ماکسیمال یا مطول یکی از ژنرهای است که توسط آرش آذریچک بنیانگذار مکتب ادبی فلسفی اصالت کلمه ابداع شده است. این غزل به چند زیر شاخه با عنوانهای غزل بند (غزل ترکیب، غزل ترجیع و غزل هم افزای ترجیع - ترکیب)، غزل منظومه و غزل نوقلندرانه و... تقسیم می شود. که در این بین غزل بند یا غزل ترجیع و غزل ترکیب و غزل هم افزا ویژگی فرم بیرونی یا قالب یک دارند و بقیه زیر شاخه ها مربوط به فرم ذهنی یا درونی می شود. این غزل به تبعیت از مولفه های فراشعر، نوعی فراشعر در قالب غزل است یا به عبارتی دیگر فرم ذهنی فراشعری دارد که برای اولین بار در کتاب شیخ اشراق تجربه شده است. این جستار برآمد پژوهشی است بر غزل ماکسیمال یا مطول با تحلیل میکروسیستم یک غزل هم افزای ترکیب- ترجیع «وقت لیلی».

کلمات کلیدی:

غزل ماکسیمال، غزل بند، غزل هم افزا، فراشعر، ترجیع بند، ترکیب بند

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1625318>

